Informacja o ograniczeniach w transporcie zwierząt gospodarskich.

1. zwierzęta mogą być przewożone jedynie jeżeli są zdolne do transportu, muszą być transportowane w warunkach gwarantujących im brak zranień lub niepotrzebnego cierpienia.
2. zwierzęta zranione lub wykazujące słabość fizjologiczną lub patologię, nie będą uważane za zdolne do transportu, w szczególności, jeśli:
a) nie są zdolne do samodzielnego poruszania się bez bólu lub poruszania się bez pomocy;
b) mają poważną ranę otwartą, lub wypadnięcie;
c) są to ciężarne samice będące w okresie przekraczającym 90 % lub więcej przewidywanego okresu ciąży, lub są to samice, które urodziły w poprzednim tygodniu;
d) są to nowonarodzone ssaki, u których rana po pępowinie nie zagoiła się jeszcze całkowicie;
e) są to świnie w wieku poniżej trzech tygodni, jagnięta w wieku poniżej tygodnia i jałówki w wieku poniżej dziesięciu dni, chyba że są transportowane na odległość mniejszą niż 100 km;

Transport w/w zwierząt chorych i pourazowych jest nielegalny a naruszenie wymagań weterynaryjnych obowiązujących w powyższym zakresie, zgodnie z art. 77 pkt 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (t.j. Dz.U. 2018 poz. 1967), podlega grzywnie, ograniczeniu wolności lub pozbawieniu wolności do roku.

Każde zwierzę nie nadające się do transportu powinno zostać poddane ubojowi z konieczności na terenie gospodarstwa.

Ubój z konieczności zwierząt gospodarskich kopytnych poza rzeźnią dotyczy sytuacji, gdy zdrowe zwierzę, np. świnia, owca, koza, krowa, czy koń, ulegnie wypadkowi, np. złamie kończynę, kręgosłup, lub też ulegnie innemu urazowi, który uniemożliwia mu naturalne poruszanie się i tym samym transport do rzeźni.

Ubój z konieczności może odbywać się tylko pod nadzorem lekarza weterynarii a osoba dokonująca uboju musi posiadać kwalifikacje ubojowe zgodnie z zapisami Rozporządzeniu Rady nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania.